

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 10. Causa Ingeltrudis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX.
A. C. 860.

§. X.

Causa Ingeltrudis.

Nicol. ep. 58. **I**n Concilio Tusiacensi Ingeltrudis quoque causa agitata. Ea Comitis Matfridi filia Comiti Bosoni in Longobardia provinciæ Mediolanensis nuptui data, & a quodam corrupta, relicto marito, in Gallias cum adultero effugit. Postquam vero Boso nihil intentatum reliquisset, quo perfidam ad sanio-rem mentem reduceret, imploravit auctoritatem Benedicti Papæ, tunc S. Sedem tenentis, qui dum vixit Imperatorem, Principes, omnesque Fideles datis litteris non cessavit hortari, ut hanc mulierem ad officium compellerent. Nicolaus Papa Benedicti Successor eosdem conatus adhibuit, sed frustra; tandem Mediolani Concilium celebrari iussit, quo Ingeltrudis citaretur, & nisi intra præstitutum tempus compareret, excommunicaretur. Illa deinde absens & contumax excommunicatur, Papa illius Concilii Decretum confirmante.

Interea cum ad notitiam Pontificis devenisset, hanc mulierem in Regno Lotharii delitescere, datis ad illius Regni Episcopos & imprimis ad Archiepiscopos Theutgandum & Guntharium litteris eorum vituperat negligentiam, quod tantum scandalum non tollerent, & certiores

tiore facit, Ingeltrudem fuisse excom-
 municatam, jubens, ut & ipsi eam ex-
 communicent, nisi ad maritum suum re-
 dired. Datis ad Regem Carolum quo-
 que epistolis rogavit Pontifex, ut a Lo-
 thario nepote suo impetrare conaretur,
 hanc mulierem ex ipsius Regno expelli,
 ipseque eam ejiceret, si in Regnum suum
 veniret.

Guntharius Archiepiscopus Colonien-
 sis, in cujus Dioecesi Ingeltrudis versa-
 batur, cum sciret eam Regis sui præsidio
 munitam, ægre adduci poterat, ut eam
 remitteret. Unde Hincmarum Remen-
 sem totius Conventus nomine hac super
 re consulens litteras ad eum dedit in
 hunc modum: *Si uxor Bosonis veniat ad
 me & publice confitens dicat: in adulte-
 rium lapsa laesi maritum meum. Ideo ad-
 te, qui Dei Vicarius es, confugio, ut sal-
 ves animam meam & mihi vitam conser-
 ves. An bene faciam, si ei injungam pœ-
 nitentiam publicam, quam in mea Dioe-
 cesi, quo convolavit, impleat, vel estne re-
 mittenda ad maritum suum, ea conditio-
 ne, ne eam morti addicat, sub pœna ex-
 communicationis, atque ut post peccatam
 pœnitentiam dilectam conjugem denuo re-
 cipiat?*

Cum Hincmarus protinus respon-
 dere non potuisset, data deinde episto-
 la mentem suam declaravit in hunc mo-
 dum

Hist. Eccles. Tom. XII.

C

dum

Sæculum IX.
 A. C. 860.

Ep. I. app. I.
 p. 480.

Hincmar.
opusc. 38. to.
2. p. 669. to.
8. Conc. p.
 1920.

Sæculum IX. dum: *Hæc mulier nupsit Bosoni in alia*
A. C. 860. *Diœcesi & in alia Provincia existenti; un-*
de sub pœnitentiæ prætextu non avellatur
a marito, qui eam adulterii non accusat,
sed solummodo conqueritur, quod a se di-
scesserit, jamque per annos ferme tres in
remotis provinciis moretur, quamvis eam
sæpius ad reditum invitasset, eique, ut Pon-
tificis mandato obsequatur, ignoscere vel-
let. Itaque Rex ille, in cujus principatu
degit, eam ad maritum suum reduci ju-
beat, & sic servetur pactum inter Reges
nostros constitutum, velle se fugitivos al-
terum alteri remittere. Tu vero, in cu-
jus Diœcesi illa versatur, ab ejusdem ma-
rito juramentum exigas, quod eam cle-
menter habere velit. Et jure tuo id fa-
cies, quia fugitiva Ecclesiæ patrocini-um
implorat. Si Boso datam fidem fregerit,
eum Episcopus suus Diœcesanus secundum
Canones judicet; si vero mulier vel pro-
pria confessione, vel alio modo adulterii
convincatur, ejusdem Episcopi Diœcesani
est, ei pœnitentiam injungere. Secus, or-
 p. 674. *do Disciplinæ turbabitur, eritque, quod*
improbi Sacerdotibus objiciant. Dicent
enim; faciamus, quod lubet; ad Eccle-
siam deinde & Episcopum convolabimus,
& pœnam effugiemus.